I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 477/95

af 16. januar 1995

om ændring af den endelige antidumpingforanstaltninger gældende for indførslen til Fællesskabet af urinstof med oprindelse i det tidligere Sovjetunionen og om bortfald af antidumpingforanstaltningerne gældende for indførslen til Fællesskabet af urinstof med oprindelse i det tidligere Tjekkoslovakiet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab [1], særlig artikel 12, 14 og 15,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

(1) Ved forordning (EØF) nr. 3339/87 [2] godtog Rådet tilsagn vedrørende indførslen af urinstof fra bl.a. Sovjetunionen og Tjekkoslovakiet.

(2) Ved Kommissionens afgørelse nr. 89/143/EØF [3] af 21. februar 1989 bekræftedes de tilsagn, der blev godtaget ved forordning (EØF) nr. 3339/87.

(3) Af oplysninger, som Kommissionen var i besiddelse af, fremgik det, at indførslen fra disse lande i 1992 var betydeligt større end de mængder, der var fastsat i nævnte tilsagn. Kommissionen fandt det derfor påkrævet at gennemføre en fornyet undersøgelse af foranstaltningerne og offentliggjorde en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* [4] om, at en sådan undersøgelse ville blive indledt.

(4) Da den fornyede undersøgelse endnu ikke var afsluttet ved udløbet af den normale gyldighedsperiode for foranstaltningerne, offentliggjorde Kommissionen [5] i henhold til artikel 15, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2423/88 en meddelelse om, at foranstaltningerne vedrørende urinstof med oprindelse i det tidligere Sovjetunionen og det tidligere Tjekkoslovakiet ville forblive i kraft efter udløbet af den pågældende femårs periode i afventning af resultaterne af den fornyede undersøgelse.

(5) De lande, der er omfattet af den fornyede undersøgelse, er de nye republikker i det tidligere Tjekkoslovakiet (dvs. Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik) og de republikker i det tidligere Sovjetunionen, i hvilke der er grund til at antage, at der findes produktionsanlæg til fremstilling af urinstof, nemlig republikkerne Hviderusland, Georgien, Tadsjikistan og Usbekistan, Den Russiske Føderation (i det følgende benævnt »Rusland«) samt Ukraine.

(6) Kommissionen underrettede officielt de fællesskabsproducenter, eksportører og importører, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanterne for eksportlandene om indledningen af proceduren og gav de berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt.

(7) Repræsentanterne for European Fertilizer Manufacturers Association (i det følgende benævnt »EFMA«) indrømmedes en høring, og de tilkendegav deres synspunkter skriftligt.

(8) Repræsentanterne for European Fertilizer Importers Association (i det følgende benævnt »EFIA«), hvis medlemmer indfører urinstof fra de berørte lande, indrømmedes også en høring, og de tilkendegav deres synspunkter skriftligt.

[1] EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 522/94 (EFT nr. L 66 af 10. 3. 1994, s. 10).
[2] EFT nr. L 317 af 7. 11. 1987, s. 1.
[3] EFT nr. L 52 af 24. 2. 1989, s. 37.
[4] EFT nr. C 87 af 27. 3. 1993, s. 7.
[5] EFT nr. C 47 af 15. 2. 1994, s. 3.

(9) Kommissionen indhentede og efterprøvede de oplysninger, den anså for nødvendige for at gennemføre undersøgelsen, og aflagde kontrolbesøg hos følgende selskaber:

a) *Producenter i Fællesskabet:*

— Hydro Agri GmbH, Brunsbüttel, Tyskland
— Stickstoffwerke, AG, Wittenberg-Piesteritz, Tyskland
— Fertilizantes Enfersa, SA, Madrid, Spanien
— FESA Fertilizantes Espanoles, SA, Madrid, Spanien
— Grande Paroisse SA, Paris, Frankrig
— Irish Fertilizer Industry Ltd, Dublin, Irland
— Enichem Agricoltura, SpA, Milan, Italien
— DSM Meststoffen BV, Sittard, Nederlandene
— Kemira BV, Rotterdam, Nederlandene

b) *Producenter/eksportører i Den Tjekkiske Republik:*

— Chemopetrol s.p., Litvinov

c) *Producenter/eksportører i Den Slovakiske Republik:*

— Duslo s.p. (Sala producent/eksportør)
— Petrimex Foreign Trade Company Ltd, Bratislava (eksportør og tidligere tjekkoslovakisk indehaver af eksportmonopol)

d) *Importører i Fællesskabet:*

— Interore SA, Bruxelles, Belgien
— Unifert SA, Bruxelles, Belgien
— Champagne Fertilisants SA, Reims, Frankrig.

(10) Kommissionen modtog og benyttede oplysninger fra fire andre fællesskabsproducenter, som havde besvaret det tilsendte spørgeskema.

(11) Hvad angår producenter i Hviderusland, Georgien, Rusland, Tadsjikistan, Ukraine og Usbekistan fremgik det af indgivne oplysninger, at der fandtes i alt 24 fabrikker i disse lande, som ifølge det foreliggende fremstillede eller formodedes at fremstille urinstof. Der blev sendt spørgeskemaer til alle disse producenter med anmodning om oplysninger, men kun tre reagerede herpå. Af disse tre var to producenter i Rusland, og de erklærende begge, at de ikke udførte urinstof til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Den tredje producent, som var den eneste kendte producent af gødningsstof i Georgien, anførte, at urinstofproduktionen var blevet indstillet for nogle år siden.

(12) Dumpingundersøgelsen omfattede perioden fra den 1. januar 1992 til den 31. december 1992 (»undersøgelsesperioden«).

(13) Alle berørte parter underrettedes om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænktes at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger. De indrømmedes endvidere en frist, inden for hvilken de kunne fremlægge deres synspunkter efter meddelelsen af ovennævnte oplysninger.

(14) Nogle af de pågældende parter gjorde gældende, at Kommissionen ikke havde meddelt dem tilstrækkeligt detaljerede oplysninger vedrørende beregningen af dumpingmargener og skadestærskler, og at dette kunne berøre deres muligheder for at varetage deres interesser.

(15) Eksportørerne underrettedes om de nærmere detaljer i beregningen af de individuelle dumpingmargener og fastsættelsen af skadestærklerne. Fællesskabsproducenterne fik forelagt nærmere oplysninger om deres gennemsnitlige salgspriser, underbud, fortjenstmargener og skadestærskler, der måtte være fastsat; importørerne fik forelagt detaljerede oplysninger om alle aspekter af undersøgelsen og om de betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænktes at anbefale indførelse af endelig told.

Hver af de interesserede parter modtog således efter Kommissionens opfattelse inden for de begrænsninger, der er fastsat i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2423/88, alle foreliggende oplysninger, som måtte være nødvendige, for at den pågældende part kunne varetage sine interesser og gøre sine synspunkter gældende.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE

1. Varebeskrivelse

(16) Den pågældende vare er urinstof. Den fremstilles af ammonium, som igen hovedsagelig fremstilles af naturgas, om end ammonium også kan fremstilles af affaldsprodukter hidrørende fra olie-raffinering. I fast form forefindes varen enten som små »korn« (granulat med en ru overflade) eller små »perler« (som også er et granulat, men med glat overflade). Urinstof i fast form kan også blandes med vand til fremstilling af »flydende« urinstof.

(17) Urinstof i form af granulat eller »piller« kan anvendes både i landbruget og i industrien:

— urinstof af landbrugskvalitet kan anvendes enten som gødningsstof, der spredes på jorden eller som tilsætningsstof i dyrefoder
— urinstof af industriel (eller »teknisk«) kvalitet er et råmateriale til fremstilling af visse former for lim og plast.

Flydende urinstof kan både anvendes som gødningsstof og til industriformål. Selv om urinstof afsættes i ovennævnte forskellige former, er de kemiske egenskaber grundlæggende de samme, og de kan med henblik på denne procedure anses for at være en og samme vare.

2. Samme vare

(18) Det konstateredes, urinstof, der fremstilles og sælges af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, i henseende til fysiske og tekniske egenskaber er samme vare, jf. definitionen i artikel 2, stk. 12, i forordning (EØF) nr. 2423/88, som urinstof, der fremstilles af de lande, der er omfattet af denne procedure.

C. ERHVERVSGREN I FÆLLESSKABET

(19) Det fremgik af undersøgelsen, at de producenter, der medvirkede i undersøgelsen, tegnede sig for hele produktionen af urinstof i Fællesskabet, og de kan derfor i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2423/88 anses for at udgøre den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

D. DUMPING

1. Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik

a) *Generelle bemærkninger*

(20) Efter opdelingen af Tjekkolsovakiet i Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik i begyndelsen af 1993, har hvert af disse nye lande en urinstofproducerende virksomhed på sit område.

(21) Siden den 1. marts 1992 er Tjekkoslovakiet og senere Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik blevet betragtet som lande med markedsøkonomi. Den normale værdi blev derfor fastsat på grundlag af oplysninger om hver producents salgspriser og produktionsomkostninger på hjemmemarkedet. Det skal bemærkes, at Tjekkoslovakiet i undersøgelsesperioden endnu ikke var blevet til to uafhængige lande, og ved henvisninger til tjekkiske eller slovakiske salgspriser på »hjemmemarkedet« forstås derfor i denne forordning salgspriser i det tidligere Tjekkoslovakiet.

(22) I betragtning af, at de to lande befandet sig i overgangsperioden mellem planøkonomi og markedsøkonomi på undersøgelsestidspunktet, blev der taget særligt hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt producenternes priser og omkostninger stadig var påvirket af en videreførelse af de traditionelle forbindelser mellem statsejede virksomheder. Sådanne forbindelser kunne have medført, at priser og omkostninger ikke ville kunne anses for at vedrøre normal handel og kunne have gjort det påkrævet at foretage passende justeringer af den normale værdi. I den foreliggende sag ansås dette imidlertid ikke for påkrævet efter en analyse af producenternes regnskabstal.

(23) De to produktionsvirksomheder har traditionelt altid opretholdt egne regnskaber og organiseret deres eget hjemmemarkedssalg af urinstof. Hvad angår eksportsalget var de to produktionsvirksomheder selv før opdelingen af Tjekkoslovakiet i to særskilte republikker altid bekendt med det endelige bestemmelsessted for deres varer. Det er derfor muligt at fastsætte hjemmemarkedspriserne i Tjekkoslovakiet og eksportpriserne for hver af de to producenter.

b) *Normal værdi*

(24) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, litra a), i forordning (EØF) nr. 2423/88 fastsattes den normale værdi på grundlag af den pris, der faktisk var betalt i normal handel ved salg på hjemmemarkedet af samme vare, for så vidt salget fandt sted i tilstrækkelige mængder til at muliggøre en rimelig sammenligning. For at fastslå, om det pågældende salg var fortjenstgivende, analyseredes de fremlagte oplysninger om produktionsomkostningerne.

Det var imidlertid nødvendigt først at fastslå, om der kunne fæstes lid til de pågældende oplysninger, og om de var i overensstemmelse med acceptable bogføringsnormer. En gennemgang af de tjekkiske og slovakiske producenters regnskabsbøger viste, at omkostningerne var fordelt på omkostningssteder, og at der navnlig var taget hensyn til afskrivninger og finansieringsomkostninger. Hvad angår indkøb af råmaterialer konstateredes det, at den slovakiske producent havde købt gas fra Rusland til markedspriser. Den tjekkiske producent benyttede ikke naturgas som råmateriale, men fremstillede i stedet urinstof af affaldsprodukterne fra olieraffinering.

(25) Det konstateredes, at hjemmemarkedspriserne var fortjenstgivende. Den normale værdi beregnedes derfor på grundlag af hver producents vejede gennemsnitlige nettosalgspriser på hjemmemarkedet for granuleret urinstof af landbrugs- og industrikvalitet, som solgtes i normal handel i løbet af 1992.

c) *Eksportpris*

(26) For så vidt angår de tjekkiske og slovakiske producenters direkte salg til kunder i Fællesskabet fastsattes eksportpriserne på grundlag af de priser, der var betalt eller skulle betales til den pågældende producent.

(27) Ud over det direkte salg til Fællesskabet havde både de tjekkiske og slovakiske producenter et vist eksportsalg i undersøgelsesperioden til kunder i Fællesskabet via den tidligere tjekkoslovakiske indehaver af eksportmonopolet, Petrimex Foreign Trade Company Ltd (i det følgende benævnt »Petrimex«). I disse tilfælde ansås den nettopris, hvortil produktionsvirksomhederne solgte urinstof til Petrimex, for at være eksportprisen, som omhandlet i artikel 2, stk. 8, litra a), i forordning (EØF) nr. 2423/88, idet der blev taget hensyn til, at producenten kendte varernes endelige bestemmelsessted på leveringstidspunktet, og at den normale værdi fastsattes på et hertil svarende niveau.

d) *Sammenligning*

(28) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, litra c), i forordning (EØF) nr. 2423/88 blev der om fornødent foretaget justeringer af både den normale værdi og eksportprisen for at tage hensyn til salgsomkostninger med direkte tilknytning til det pågældende salg, således at der kunne foretages en sammenligning i samme led. Justeringerne indbefattede transport og dermed forbundne omkostninger, emballeringsomkostninger og provisioner.

(29) Der blev derefter foretaget en sammenligning mellem den normale værdi (ab fabrik) og eksportprisen (ab fabrik) på grundlag af hver enkelt transaktion.

e) *Dumpingmargen*

(30) Dumpingmargenerne udtrykt i procent af prisen, frit Fællesskabets grænse, udgjorde:

— Den Tjekkiske Republik: Duslo s.p. 0,7 %

— Den Slovakiske Republik: Chemopetrol s.p. 11,8 %.

2. Hviderusland, Georgien, Rusland, Tadsjikistan, Ukraine og Usbekistan

a) *Generelle bemærkninger*

(31) I betragtning af, at flertallet af producenter/eksportører i Hviderusland, Georgien, Rusland, Tadsjikistan, Ukraine og Usbekistan ikke var rede til at samarbejde, anvendtes i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88 de foreliggende oplysninger som grundlag for undersøgelsen af spørgsmål om dumping.

(32) Det blev i den forbindelse taget i betragtning, om Eurostatstatistikkerne kunne anvendes som grundlag for fastsættelsen af eksportpriserne for disse lande. Der opstod imidlertid det problem, at der forud for januar 1992 kun fandtes én geonomenklaturkode i Eurostat for Sovjetunionen (herunder de tre baltiske stater Estland, Letland og Litauen). I januar 1992 oprettedes der særskilte koder for de tre baltiske stater, men de øvrige republikker i det tidligere Sovjetunionen var fortsat samlet under én kode.

Det var først i midten af 1992, at der oprettedes særskilte statistiske importkoder for Hviderusland, Georgien, Rusland, Tadsjikistan, Ukraine og Usbekistan. Af de foreliggende Eurostat-tal for anden halvdel af 1992 fremgår det, at der ikke var tale om indførsel til Fællesskabet fra Hviderusland, Georgien, Tadsjikistan og Usbekistan (med undtagelse af en ubetydelige mængde på 119 tons fra Hviderusland).

(33) I løbet af undersøgelsesperioden lod fællesskabsproducenterne og -importørerne også forstå, at hovedparten af det urinstof, der udførtes fra det tidligere Sovjetunionen, var af russisk oprindelse. Desuden meddelte det usbekistanske udenrigsministerium Kommissionen, at ingen af de usbekistanske producenter havde udført urinstof til Fællesskabet i 1992. Hvad angår Georgien erklærede som tidligere nævnt i denne forordning den eneste kendte producent af urinstof i dette land, at produktionen af urinstof indstilledes for nogle år siden.

(34) Af disse grunde og med henblik på den foreliggende fornyede undersøgelse er det fastslået, at ingen del af urinstofimporten i første halvdel af 1992 henhørende under geonomenklaturkoden »Sovjetunionen« i Eurostat bør tilskrives Hviderusland, Georgien, Tadsjikistan eller Usbekistan. Disse fire lande skal følgelig holdes uden for dumpingundersøgelsen.

(35) Med henblik på at fastsætte særskilte importmængder for Rusland og Ukraine anvendtes den procentuelle fordeling, der konstateredes for indførslen fra disse to lande i anden halvdel af 1992 også til fordeling af de indførte mængder fra »Sovjetunionen« i første halvdel af 1992. Ligeledes for de foregående år anvendte den fordelingsnøgle, som var gældende for indførslen fra Rusland og Ukraine i 1992, til fastsættelsen af særskilte importmængder.

b) *Normal værdi (Rusland og Ukraine) —valg af referenceland*

(36) Med henblik på at fastsætte den normale værdi for urinstof fremstillet i Rusland og Ukraine blev det taget i betragtning, at disse lande ikke har markedsøkonomi. I overensstemmelse med artikel 2, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2423/88 måtte den normale værdi derfor fastsættes på grundlag af vilkårene i et land med markedsøkonomi (»referencelandet«).

(37) EFMA foreslog, at Australien anvendtes som referenceland. EFIA derimod gjorde indsigelse mod anvendelsen af et referenceland og foreslog i stedet at anvende de faktiske omkostninger i de lande, der var omfattet af proceduren.

(38) I betragtning af de få alternativer blev der rettet henvendelse til den eneste australske producent af urinstof, og denne virksomhed indvilgede i at medvirke i undersøgelsen. På et senere tidspunkt i løbet af proceduren gjorde EFIA gældende, at Canada var et mere velegnet referenceland, og der blev fremlagt oplysninger vedrørende urinstofproduktionen i dette land.

Da forslaget om at anvende Canada som referenceland blev fremsat for sent og for ikke at sinke undersøgelsen unødigt, besluttedes det at anvende Australien som det foreløbige referenceland.

(39) Det fremgik imidlertid af undersøgelsen, at Australien ikke var det mest velegnede valg af referenceland i betragtning af dette lands isolerede beliggenhed i forhold til verdensmarkederne, og desuden var salgspriserne på hjemmemarkedet højere end priserne i Europa.

(40) Eftersom Den Slovakiske Republik allerede var blevet undersøgt, og de oplysninger, der var indgivet af den derværende producent, var blevet efterprøvet, overvejedes det at anvende dette land som referenceland.

(41) Af nævnte undersøgelse fremgik det, at den slovakiske producents produktionsproces var baseret på naturgas, hvilket også er tilfældet for de russiske og ukrainske producenter. Hertil kommer, at den slovakiske producent købte gas fra Rusland til markedspriser. I betragtning af, at de slovakiske salgspriser desuden afspejlede de faktiske produktionsomkostninger på markedsvilkår, og at der fandtes et betydeligt hjemmemarked, ansås Den Slovakiske Republik for at være et velegnet referenceland med henblik på at fastsætte den normale værdi for Rusland og Ukraine.

(42) Nogle af de berørte parter gjorde indsigelse herimod og gjorde gældende, at Slovakiet var uegnet på grund af produktionens ringe omfang sammenlignet med produktionen i Sovjetunionen. Det blev endvidere gjort gældende, at produktionsomkostningerne ikke var sammenlignelige på grund af den slovakiske afhængighed af russisk gas. Det fremgik imidlertid af undersøgelsen, at selv om Rusland har en stor produktionskapacitet, svarer udførslen til Fællesskabet stort set til produktionsomfanget i Slovakiet. Desuden købte den eneste slovakiske producent det vigtigste råmateriale, dvs. gas, til markedspriser fra Rusland. Der var således taget behørigt hensyn til kravet om at fastsætte den normale værdi på markedsøkonomiske vilkår.

Efter at alle interesserede parter var blevet gjort bekendt med de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at foreslå indførelsen af foranstaltninger, foreslog de russiske myndigheder, om end de erkendte, at der er lighedspunkter mellem den russiske og den slovakiske produktionsproces, at Canada anvendtes som referenceland i dette specielle tilfælde. Dette forslag indløb på et meget sent tidspunkt under proceduren på trods af opfordringen i meddelelsen om indledning af proceduren til at fremsætte bemærkninger vedrørende valget af referenceland. Slovakiet anses derfor fortsat for at være et egnet referenceland af de grunde, der er anført ovenfor.

c) *Normal værdi (Rusland og Ukraine) — beregning*

(43) Som allerede fastslået i betragtning 25 var de vejede gennemsnitlige nettosalgspriser på hjemmemarkedet i 1992 for slovakisk fremstillet urinstof af landbrugs- og industrikvalitet generelt fortjenestgivende, når der sammenlignes med produktionsomkostningerne. Følgelig fastsættes den normale værdi for Rusland og Ukraine i overensstemmelse med artikel 2, stk. 5, litra a), nr. i), i forordning (EØF) nr. 2423/88 på grundlag af den slovakiske producents salgspriser ab fabrik på det tjekkoslovakiske marked i undersøgelsesperioden.

d) *Eksportpris*

(44) Hvad angår fastsættelsen af eksportprisen gjorde det russiske ministerium for udenrigsøkonomiske forbindelser gældende, at der burde foretages en særskilt beregning for hver af de to KN-koder, under hvilke russisk urinstof indføres. EFIA anførte desuden, at sammenligningen mellem priserne på russisk og EF-fremstillet urinstof burde foretages for landbrugs- og industrikvaliteten hver for sig.

(45) Al urinstof er i den forbindelse blevet betragtet som én vare (jf. betragtning 17), og det skal bemærkes, at producenterne/eksportørerne i Rusland og Ukraine ikke har indgivet oplysninger vedrørende udførslen fra disse lande. De importører af urinstof, som medvirkede i undersøgelsen, og som købte varen direkte fra de pågældende lande, tegnede sig desuden kun for ca. 1,5 % af den samlede indførsel af urinstof fra Rusland og Ukraine i undersøgelsesperioden.

På baggrund af denne situation og i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88 benyttedes de foreliggende faktiske oplysninger som grundlag for beregningen af eksportpriserne. Eurostat-statistikkerne, som omfatter alle former for og kvaliteter af urinstof, er blevet anvendt til fastsættelse af eksportpriserne, idet de anses for at være de mest pålidelige oplysninger, der foreligger.

(46) Det rimeligste grundlag for fastsættelsen af eksportpriserne ansås for at være Eurostat-importværdierne, cif, for de pågældende KN-koder og justere disse værdier med henblik på at nå frem til prisen, frit den russiske og ukrainiske grænse. Nogle interesserede parter anfægtede denne fremgangsmåde og gjorde gældende, at det ville være en mere nøjagtig metode at beregne prisen ab fabrik i Rusland og Ukraine. Denne påstand kan ikke godtages, da beliggenheden af anlæg til industriproduktion i lande uden markedsøkonomi (såsom anlæg til fremstilling af urinstof) ikke nødvendigvis er baseret på markedsøkonomiske overvejelser, såsom adgang til transportfaciliteter, nærhed til råmaterialer eller brugermarkeder osv. Endvidere bestemmes omkostningerne, herunder transportomkostningerne, i sådanne lande ikke af markedskræfterne. Det er derfor fastslået, at eksportpriserne i dette særlige tilfælde bør beregnes ab grænse.

e) *Sammenligning*

(47) Den normale værdi i Den Slovakiske Republik sammenlignedes med eksportprisen som fastsat i betragtning 46 for Rusland og Ukraine. For at sikre en rimelig sammenligning undersøgte Kommissionen først, om der var tale om fysiske eller tekniske forskelle mellem den slovakiske vare og urinstof fremstillet i Rusland og Ukraine. Der konstateredes ingen forskelle, og det var derfor ikke nødvendigt at foretage nogen justeringer af den normale værdi eller eksportpriserne på dette grundlag.

(48) Kommissionen anmodedes om at undersøge spørgsmålet om, hvorvidt det var nødvendigt at foretage en justering af den normale værdi for at tage hensyn til forskellen mellem den pris, som urinstofproducenten i Den Slovakiske Republik betalte for russisk gas, og den pris, som urinstofproducenterne i Rusland og Ukraine betalte for russisk gas. Det konstateredes i den forbindelse, at den slovakiske producent havde betalt markedsprisen for russisk gas, medens producenterne i Rusland og Ukraine formentlig betalte væsentligt mindre.

(49) Med henblik på at foretage en korrekt sammenligning mellem den noramle værdi i Den Slovakiske Republik og de russiske og ukrainske eksportpriser er eventuelle forskelle under alle omstændigheder irrelevante, eftersom de to lande ikke ansås for at være lande med markedsøkonomi i undersøgelsesperioden, og råmaterialomkostningerne var derfor ikke bestemt af markedskræfterne. Der blev således ikke foretaget nogen justering af den normale værdi af hensyn til forskelle i råmaterialeomkostningerne.

(50) Det undersøgtes også, om det var nødvendigt at justere den normale værdi for at tage hensyn til omkostningerne ved at sende gas gennem gasledninger fra Rusland til Den Slovakiske Republik. Det er fastslået, at det ikke er nødvendigt at foretage en justering, da hovedparten af de russiske og ukrainske urinstofproducenter er beliggende i en betydelig afstand fra gasfelterne. Det følger heraf, at hvis markedskræfterne havde været bestemmende for omkostningerne i Rusland og Ukraine, ville der for urinstofproducenterne i disse lande ligesom for den slovakiske producent være påløbet omkostninger for forsendelse af gas gennem gasledninger til produktionsanlæggene.

(51) Den normale værdi og eksportpriserne blev imidlertid justeret for at tage hensyn til nogle af de salgsomkostninger, der er anført i artikel 2, stk. 10, litra c), i forordning (EØF) nr. 2423/88. Der blev i fornødent omfang foretaget sådanne justeringer for forskelle i transport- og forsikringsomkostninger.

(52) Eurostat-importværdierne, cif, blev justeret til priser frit russisk og ukrainsk grænse. Dette skete ved fradrag af et bestemt beløb til dækning af fragt- og forsikringsomkostninger, som udledtes af oplysninger fra de samarbejdende importører.

(53) Der blev derefter foretaget en sammeligning i samme handelsled mellem den normale værdi (ab fabrik) i Den Slovakiske Republik og eksportpriserne (ab grænse) for henholdsvis Rusland og Ukraine.

f) *Dumpingmargen*

(54) Dumpingmargenerne udtrykt i procent af cifprisen, dvs. frit Fællesskabets grænse, udgjorde :

— Rusland : 28,2 %

— Ukraine : 20,4 %.

E. SKADE

1. Indledende bemærkninger

(55) Kommissionen fastslog, at dumpingmargenen for den enste producent i Den Tjekkiske Republik i undersøgelsesperioden udgjorde 0,7 %. Med henblik på den foreliggende procedure anses denne dumpingmargen for de minimis. Det følger heraf, at det ikke var nødvendigt at undersøge spørgsmålet om, hvorvidt indførslen af den pågældende vare med oprindelse i Den Tjekkiske Republik påførte EF-erhvervsgrenen skade.

(56) Med hensyn til Hviderusland, Georgien, Tadsjikistan og Usbekistan skal det erindres, at disse fire lande blev holdt uden for dumpingundersøgelsen, fordi der kun var en ubetydelig eller ingen udførsel til Fællesskabet. Disse fire lande undtages således også fra undersøgelsen af spørgsmålet om skade i den foreliggende proceudre.

2. Dumpingimportens omfang og markedsandel

a) *Forbruget i Fællesskabet*

(57) Ved beregningen af det samlede forbrug af alle typer urinstof i Fællesskabet (til landbrug og industri, som perler eller granulat eller i flydende form osv.) sammenlagde Kommissionen fællesskabsproducenternes samlede urinstofsalg i Fællesskabet og den samlede indførsel til Fællesskabet af alle typer urinstof fra alle leverandører. På dette grundlag faldt forbruget af urinstof i Fællesskabet med 2,7 % mellem 1989 og undersøgelsesperioden.

b) *Det tidligere Tjekkoslovakiet*

(58) På grundlag af oplysningerne i Eurostat konstaterede Kommissionen, at den angivne indførsel af tjekkoslovakisk oprindelse tilsyneladende udgjorde 134 930 tons i undersøgelsesperioden. Af Kommissionens undersøgelse hos den tjekkiske og slovakiske producent fremgik det imidlertid, at de tilsammen kun havde udført i alt 84 504 tons til Fællesskabet. Det fremgik af oplysninger fra to særskilte kilder, at forskellen på 50 426 tons udgjorde urinstof af ukrainsk oprindelse, som forsendtes via Tjekkoslovakiet af handelshuse, der er oprettet for nylig, og urigtigt var angivet som værende af tjekkoslovakisk oprindelse ved indførslen i Fællesskabet. En tilsvarende situation opstod i 1991, hvor der var tale om en mængde på ca. 14 000 tons.

(59) Med henblik på at beregne omfanget af dumpingimporten og markedsandelene anså Kommissionen følgelig ovennævnte forskel i mængder som værende urinstof med oprindelse i Ukraine, og de pågældende mængder er henført til importdata vedrørende dette land. De ukrainske myndigheder underrettedes om disse undersøgelsesresultater og rejste ingen indvendinger herimod. Alle data vedrørende de tjekkiske og slovakiske producenteres udførsel afspejler derfor disse landes faktiske udførsel til Fællesskabet.

c) *Den Slovakiske Republik*

(60) Det er fastslået at dumpingimporten af slovakisk oprindelse steg med 77 % mellem 1989 og undersøgelsesperioden. Markedsandelen for denne indførsel steg fra 0,3 % i 1989 til 0,5 % i undersøgelsesperioden. I betragtning af denne ubetydelige markedsandel anses grundlaget for at kumulere indførslen med oprindelse i Den Slovakiske Republik med anden indførsel ikke for at være til stede. Det følger heraf, at det ikke er nødvendigt at behandle spørgsmålet om, hvorvidt indførslen fra Den Slovakiske Republik har forvoldt skade.

d) *Ukraine*

(61) Det fremgår af undersøgelsen, at dumpingimporten med oprindelse i Ukraine steg mellem 1989 og undersøgelsesperioden med en deraf følgende stigning i markedsandelen fra 0,2 % til 1,7 %. På bagrund af denne meget beskedne andel af salget i Fællesskabet, anses der heller ikke for at være et tilstrækkedligt grundlag for at kumulere urinstofimporten fra Ukraine. Som det var tilfældet for Den Slovakiske Republik, følger det heraf, at det ikke er nødvendigt at undersøge, om denne indførsel har forvoldt skade for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

e) *Rusland*

(62) Det fremgik af undersøgelsen, at dumpingimport med oprindelse i Rusland steg fra 39 873 tons i 1989 til 117 706 tons i undersøgelsesperioden, svarende til en stigning på 195 %. Selv om denne mængde var væsentligt større end den mængde, der aftaltes i det tilsagn, som blev afgivet i 1987, skal det erindres, at efter den politiske opløsning af Sovjetunionen mistede monopolindehaveren sit monopol, og det blev således helt umuligt at forvalte tilsagnet. Nogle producenter i Rusland begyndte at udføre den pågældende vare direkte til Fællesskabet uden eksportmonopolets mellemkomst, og denne manglende mulighed for at styre udviklingen førte til en stor tilstrømning af importvarer i løbet af undersøgelsesperioden. Det konstateredes, at markedsandelen for dumpingimporten fra Rusland steg fra 0,9 % i 1989 til 2,6 % i undersøgelsesperioden.

3. Priserne på dumpingvarerne

(63) For indførslen af urinstof fra Rusland sammenlignedes den vejede gennemsnitlige pris, fortoldet der betaltes ved levering frit Fællesskabets grænse (cif) med den vejede gennemsnitlige salgspris ab fabrik i Fællesskabet for fællesskabsproducenternes urinstof. Alle priser sammenlignedes i samme handelsled, og alle rabatter og afslag blev holdt uden for. Hvad angår prisen, fortoldet, beregnedes denne med udgangspunkt i Eurostat-importprisen, hvortil der blev lagt told på 10,6 % (svarende til det vejede gennemsnit — baseret på mængder — af de to toldsatser på henholdsvis 11 og 8 %, som er gældende for indførslen af urinstof i henhold til de forskellige KN-koder.

(64) Ved gennemførelsen af en sådan sammenligning blev Kommissionen imidlertid gjort opmærksom på, at der var tale om en mindre prisforskel mellem EF-produceret urinstof og urinstof fra det tidligere Sovjetunionen som følge af den indførte vares ringere kvalitet og forarbejdningsgrad. Tendensen til, at varen forringes under transport sammen med

det forhold, at importørerne ikke altid kan tilbyde den samme forsyningssikkerhed som fællesskabsproducenterne, medfører ganske naturligt lavere priser. Det er vanskeligt at fastsætte værdien af disse forskelle i penge, men det er fastslået, at der foreligger sådanne forskelle, og at en justering på 10 % af værdien anses for rimelig.

(65) EFMA erkendte, at der kunne opnås en højere pris for fællesskabsproducenternes vare, men fandt, at justeringen var for stor. Desuden gjorde denne organisation gældende, at der ikke var noget grundlag for konklusionerne vedrørende dette spørgsmål i betragtning af, at der ikke forelå faktisk dokumentation til støtte herfor.

EFIA asnfægtede også størrelsen af justeringen, men med den begrundelse, at den var utilstrækkelig på baggrund af den russiske varers betydeligt ringere stand ved ankomsten til den endelige bruger i Fællesskabet. Det blev gjort gældende, at der måtte kompenseres for denne ringere kvalitet i form af lavere priser.

(66) I betragtning af ufyldestgørende og modstridende oplysninger, som Kommissionen modtog, konkluderedes det på grundlag af de foreliggende oplysninger, at en justering på 10 % var både rimelig og passende. Der var også tale om en mellemproportional mellem det tal, der fremførtes af fællesskabsproducenterne, og det beløb, som EFIA ønskede.

(67) Under hensyntagen til disse forskelle konstateredes det, at der var tale om underbud i forhold til fællesskabsproducednternes priser på ca. 10 % for urinstof af russisk oprindelse.

4. EF-erhvervsgrenens situation

a) *Produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelsesgrad og lagre*

(68) Det konstateredes, at fællesskabsproducenterne øgede deres produktion af urinstof med 1,4 % mellem 1989 og undersøgelsesperioden. Det skal i den forbindelse bemærkes, at selv om en af fællesskabsproducenterne (Stickstoffwerke AG) var beliggende i den tidligere Tyske Demokratiske Republik, er denne virksomheds produktion og salg indregnet i tallene vedrørende fællesskabsproducenterne fra 1989 og fremover.

(69) Hvad angår fællesskabsproducenternes produktionskapacitet konstateredes der en nedgang på 1,6 % mellem 1989 og undersøgelsesperioden. På baggrund af disse mindre udsving i produktion og kapacitet var der tale om en lille stigning i kapacitetsudnyttelsesgraden, nemlig fra 75 % i 1989 til 77 % i undersøgelsesperioden.

(70) Det fremgik endvidere af undersøgelsen, at fællesskabsproducenternes lagerbeholdninger af urinstof voksede med 8,7 % mellem 1989 og undersøgelsesperioden.

b) *Salg og markedsandele*

(71) Den pågældende erhvervsgrens salg i Fællesskabet faldt med 1,7 % mellem 1989 og undersøgelsesperioden. Fællesskabsproducenternes markedsandel øgedes derimod fra 77,5 % i 1989 til 78,5 % i undersøgelsesperioden. Denne stigning faldt imidlertid sammen med en nedgang i indførslen fra tredjelande, som ikke er omfattet af denne procedure.

c) *Salgspriser, rentabilitet og manglende fortjeneste*

(72) Fællesskabsproducenternes gennemsnitlige salgspriser faldt med 10 % mellem 1989 og undersøgelsesperioden. Med hensyn til rentabiliteten fremgik det af undersøgelsen, at EF-erhvervsgrenens situation forværredes mellem 1989 og undersøgelsesperioden, idet der målt på grundlag af vejede gennemsnit havde været tale om stigende tab, nemlig fra 3,7 % til 6 %.

(73) Flertallet af EF-producenter gjorde gældende, at de for at forblive konkurrencedygtige måtte opnå en mindstefortjeneste på 10-15 % før skat. Denne påstand dokumenteredes imidlertid ikke, og da urinstof er en vare, som har været på markedet i mange år, anses dette tal for at være for højt. Kommissionen er af den opfattelse, at når der er taget hensyn til nedgangen i efterspørgslen efter urinstof, til behovet for at finansiere yderligere investeringer i produktionsanlæg samt til den fortjeneste, som ansås for rimelig i den oprindelige antidumpingundersøgelse vedrørende denne vare, bør der anvendes en fortjenstmargen før skat på 5 % som grundlag for at vurdere den manglende fortjeneste i den foreliggende procedure.

d) *Beskæftigelse*

(74) Det fremgik af undersøgelsen, at antallet af beskæftigede i EF-erhvervsgrenens urinstofsektor faldt med 8 % mellem 1989 og undersøgelsesperioden.

5. Konklusioner vedrørende spørgsmålet om skade

(75) Det skal bemærkes, at antidumpingforanstaltninger i form af kvantitative tilsagn var gældende mellem 1989 og undersøgelsesperioden. På trods af disse foranstaltninger forværredes fællesskabsproducenternes situation imidlertid. Selv om flere af de økonomiske indikatorer for, at der forvoldes skade, stort set har holdt sig uændrede, er de faldende priser kombineret med øgede lagerbeholdninger og nedgang i beskæftigelsen af særlig stor betydning. Det står også klart, at efterspørgslen i Fællesskabet efter urinstof er faldet en smule siden 1989, og at fællesskabsproducenterne for at opretholde produktionsomfang og markedsandel har været nødsaget til at sænke deres priser til et niveau, der giver anledning til endnu større tab end i 1989.

(76) På baggrund af ovenstående faktorer konkluderes det, at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet har lidt væsentlig skade som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2423/88.

F. ÅRSAGEN TIL SKADE

1. Dumpingimportens virkninger

(77) Ved en undersøgelse af, i hvor vid udstrækning den væsentlige skade, der er påført EF-erhvervsgrenen kan tilskrives dumpingimporten, konstateredes det som anført i betragtning 62, at den russiske markedsandel steg fra 0,9 % i 1989 til 2,6 % i undersøgelsesperioden.

(78) Hvad angår salget fremgår det af undersøgelsen, at fællesskabsproducenternes salg faldt med 63 700 tons mellem 1989 og undersøgelsesperioden, medens indførslen fra Rusland steg med 77 833 tons. Som anført nedenfor konstateredes det endvidere, at der har været tale om en nedgang i indførslen på 263 802 tons fra andre tredjelande (eksklusive Den Tjekkiske Republik, Den Slovakiske Republik og Ukraine). Det fastslås derfor, at hele nedgangen i fællesskabsproducenternes salg i Fællesskabet kan tilskrives dumpingimporten fra Rusland.

(79) Med hensyn til priser og rentabilitet konstateredes det, at fællesskabsproducenternes gennemsnitlige salgspris pr. ton i undersøgelsesperioden var faldet med 10 % sammenholdt med 1989. Det er klart, at den stadig større indførsel fra Rusland spillede en betydelig rolle i dette prisfald, eftersom de russiske varer blev udbudt på markedet til priser, fortoldet, der var indtil 14 % lavere end fællesskabsproducenternes produktionsomkostninger.

2. Andre faktorers virkninger

(80) Det er også undersøgt, om den skade, der er påført EF-erhvervsgrenen, kan tilskrives andre faktorer end dumpingimporten fra Rusland. Der foreligger imidlertid ingen dokumentation for øget indførsel fra noget tredjeland, som ikke er omfattet af antidumpingforanstaltninger. I 1989 tegnede den samlede indførsel fra andre tredjelande sig for 92,7 % af al indførsel i Fællesskabet af urinstof, men dette tal var faldet til 71,4 % i undersøgelsesperioden. Denne indførsels anslåede andel af EF-markedet faldt fra 20,8 % til 15,6 % i samme periode.

(81) For så vidt angår priserne på disse importvarer konstateredes det, at den vejede gennemsnitlige cif-pris (ufortoldet) for de indførte varer fra disse andre tredjelande var 22,5 % højere end den tilsvarende cif-importpris på russisk urinstof. Fortoldet lå disse tredjelandes priser til importøren lige under fællesskabsproducenternes tabgivende gennemsnitlige salgspris i undersøgelsesperioden. Det kan gøres gældende, at disse importpriser også bidrog til EF-erhvervsgrenens vanskelige økonomiske situation, eftersom priserne var lavere end det teoretiske niveau, der var nødvendigt for at gøre det muligt for fællesskabsproducenterne at opnå dækning for alle omkostninger og sikre en rimelig fortjeneste.

(82) Selv om der har været tale om et prisfald, må den mindre nedgang i den samlede efterspørgsel efter urinstof i Fællesskabet mellem 1989 og undersøgelsesperioden anses for at være et tegn på, at forbruget af denne vare mere eller mindre har nået sit toppunkt. Desuden har fællesskabsproducenterne øget deres markedsandel en smule, hvilket tyder på, at indskrænkningen af markedet ikke har været den vigtigste faktor, der har bidraget til fællesskabsproducenternes vanskelige situation.

(83) Det kan påstås, at indførslen fra andre tredjelande kan have bidraget til de tab, som EF-erhvervsgrenen har lidt, men dette ændrer dog ikke den kendsgerning, at indførslen fra Rusland særskilt betragtet i kraft af de lave priser og den øgede markedsandel har påført EF-erhvervsgrenen væsentlig skade.

G. SANDSYNLIGHEDEN FOR YDERLIGE SKADE, HVIS GÆLDENDE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER BORTFALDER

1. Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik

a) *Indledende bemærkninger*

(84) Eftersom den normale gyldighedsperiode på fem år for de foranstaltninger, der er omfattet af den fornyede undersøgelse, normalt ville være udløbet i februar 1994, undersøgtes spørgsmålet om, hvorvidt det var sandsynligt, at der igen ville blive forvoldt skade. Med henblik herpå undersøgtes følgende faktorer:

— størrelsen af produktion og kapacitet i eksportlandene

— stigningsakten i dumpingimporten til Fællesskabet

— sandsynligheden for at tjekkisk eller slovakisk urinstof indføres i Fællesskabet til priser, der vil trykke EF-producenternes priser

— de nuværende og potentielle negative virkninger af en sådan indførsel på EF-erhvervsgrenens udvikling og produktion.

(85) Hvad angår de tjekkiske og slovakiske producenters kapacitetsudnyttelse, fremgik det af undersøgelsen, at der enten er begrænsede muligheder for at forøge produktionen, eller der foreligger ikke nogen erklæret hensigt om en sådan forøgelse. Medmindre der skulle indtræffe en dramatisk ændring i mønstret for det idenlandske salg og eksportsalget, anses det for usandsynligt, at indførslen til Fællesskabet fra Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik vil stige væsentligt ud over det nuværende niveau.

(86) Med hensyn til stigningstakten i indførslen fra disse to lande, er det fastslået, at hovedparten af, om ikke hele, den synlige stigning i mængden skyldes den tyske forening og indregningen af salget til de sædvanlige kunder i den tidligere Tyske Demokratiske republik (DDR) i Eurostat's importstatistikker. Hvis dette salg til det tidligere DDR blev holdt uden for beregningen, ville de kvantitative lofter, der aftaltes i det oprindelige tilsagn, være blevet overholdt.

(87) I betragtning af, at tjekkerne og slovakerne befinder sig i overgangsfasen mellem planøkonomi og markedsøkonomi, anses det for uundgåeligt, at eksportpriserne på urinstof vil stige i overensstemmelse med markedsbestemte produktions- og transportomkostninger. Det forventes, at de tjekkiske og slovakiske producenters nuværende prisfordel på mellemlang sigt vil blive mindre, og de vil være nødsaget til at sælge til højere priser, som er mere i overensstemmelse med fællesskabsproducenternes priser.

(88) Det fremgår af undersøgelsen, at virkningerne på EF-markedet af indførslen fra Tjekkiet og Slovakiet har været ubetydelige, og i betragtning af det produktions- og handelsmønster, som producenterne i disse to lande følger, er det usandsynligt, at deres udførsel til Fællesskabet vil stige markant i fremtiden. Indførslen fra Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik anses derfor ikke for at ville få nogen væsentlig indvirkning på EF-erhvervsgrenens udvikling og produktion.

b) *Konklusion*

(89) På baggrund af ovenstående faktorer og Den Tjekkiske og Den Slovakiske Republiks minimale nuværende og potentielle tilstedeværelse på markedet fastslås det, at der er ringe sandsynlighed for, at der vil blive forvoldt skade som følge af dumpingimport fra disse to lande i den nærmeste fremtid, og at det ikke er nødvendigt at videreføre beskyttelsesforanstaltningerne.

2. Rusland og Ukraine

a) *Indledende bemærkninger*

(90) Som det var tilfældet for Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik, er det nødvendigt at foretage et begrundet skøn over, hvad der vil kunne ske i fremtiden, hvis antidumpingforanstaltningerne mod Rusland og Ukraine ikke længere skulle være gældende.

b) *Rusland*

(91) Hvad angår Rusland fremgår det af foreliggende oplysninger, at de russiske producenter råder over en produktionskapacitet svarende til 6,4 mio. tons urinstof pr. år. Det fremgår endvidere, at Rusland faktisk fremstillede 4,5 mio. tons urinstof i 1992. Som følge af sammenbruddet af dette lands system med kollektivlandbrug er det højst sandsynligt, at den indenlandske efterspørgsel efter urinstof vil falde brat, fordi de nyligt privatiserede brug ikke vil have penge til betaling af gødningsstoffer. Urinstofproducenterne vil derfor være nødsaget til nærmere at undersøge mulighederne for at øge samhandelen med Fællesskabet.

(92) I betragtning af, at indførelsen af den såkaldte »braklægningsordning« som led i den fælles landbrugspolitik, har foranlediget mange landbrugere i Fællesskabet til at spare på indkøbet af gødningsstoffer, er det meget sandsynligt, at der bliver tale om en yderligere indskrænkning af markedet, og de russiske eksportører vil øge udførselen og sænke dumpingpriserne endnu mere for at vinde markedsandele.

c) *Konklusion vedrørende Rusland*

(93) På baggrund af det foregående fastslås det, at de negative virkninger af dumpingimporten fra Rusland fortsat vil gøre sig gældende, hvis der ikke foreligger foranstaltninger.

d) *Ukraine*

(94) Af de indgivne oplysninger fremgår det, at producenterne i Ukraine har kapacitet til fremstilling af 3,1 mio. tons urinstof pr. år. I modsætning til Rusland er Ukraine imidlertid ikke selvforsynende med naturgas (som er det råmateriale, der anvendes af de ukrainske urinstofproducenter) og er derfor stærkt afhængig af gasimport fra Rusland. Af de foreliggende oplysninger fremgår det, at gasforsyningen har været udsat for alvorlige forstyrrelser, og at Ukraine måske ikke længere er i stand til at udnytte den eksisterende kapacitet.

(95) Hvad angår omfanget af indførslen fra Ukraine, fremgår det af de seneste data, der er til rådighed, at den er faldet til et ubetydeligt niveau (6 102 tons i perioden januar til oktober 1993).

e) *Konklusion vedrørende Ukraine*

(96) På baggrund af ovenstående anses det for usandsynligt, at der i fremtiden vil blive indført så store mængder fra Ukraine, at det vil skade den pågældende erhversgren i Fællesskabet. Det fastslås derfor, at det ikke er påkrævet at videreføre beskyttelsesforanstaltningerne mod Ukraine.

H. FÆLLESSKABETS INTERESSER

(97) Ved undersøgelsen af, om det vil være i Fællesskabets interesse at opretholde antidumpingforanstaltninger, bør det erindres, at formålet med sådanne foranstaltninger — at hindre fordrejning af konkurrencen hidrørende fra uredelig handelspraksis på fællesskabsmarkedet — grundlæggende er i Fællesskabets almene interesse.

(98) For så vidt angår den foreliggende procedure er det opfattelsen, at uden foranstaltninger til afhjælpning af dumpingimportens virkninger, vil en eller flere af fællesskabsproducenterne måske være nødsaget til at lukke sine anlæg til fremstilling af urinstof. Dette vil føre til nedgang i beskæftigelsen i Fællesskabet og begrænse konkurrencen på markedet.

(99) Det er korrekt, at landbrugere og brugere af urinstof i industrien på kort sigt har draget fordel af de lave priser på de indførte dumpingvarer, men det skal også erindres, at sådanne kunders køb af urinstof udgør en forholdsvis lille del af deres samlede råmaterialeforbrug. I betragtning af, at prisen på urinstof er faldet i de senere år, vil en eventuel justering af antidumpingforanstaltningerne formentlig ikke have nogen større indvirkning på brugernes budget, og under alle omstændigheder er det ikke en tilstrækkelig begrundelse for ikke at yde fællesskabsproducenterne en retmæssig beskyttelse.

I. AFSLUTNING AF PROCEDUREN

a) *Afslutning med hensyn til Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik*

(100) Som tidligere anført i denne forordning har Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik i det væsentlige overholdt bestemmelserne i de afgivne tilsagn og de deri fastsatte kvantitative lofter, hvis der ses bort fra, at salget til det tidligere DDR nu er indregnet i Eurostat's importstatisktikker. Tages der endvidere hensyn til de begrænsede udsigter til en væsentlig forøgelse af udførslen til Fællesskabet ud over det nuværende niveau, den meget lave dumpingmargen for Tjekkiet, den meget lille markedsandel for indførslen fra Tjekkiet og Slovakiet og denne indførsels ringe indflydelse på priserne, er det opfattelsen, at foranstaltningerne mod disse to lande bør ophæves.

Der bleve ikke gjort indsigelse mod denne konklusion i Det Rådgivende Udvalg.

b) *Afslutning med hensyn til Hviderusland, Georgien, Tadsjikistan og Usbekistan*

(101) I betragtning 34 konkluderedes det, at der ikke foreligger dokumentation for nogen væsentlig indførsel til Fællesskabet fra ovennævnte lande i undersøgelsesperioden. Der erkendes, at disse lande råder over en betydelig produktionskapacitet, men der foreligger intet, der tyder på en nært forestående eller en forudseelig ændring i omstændighederne, som vil kunne føre til en væsentlig forøgelse af lavprisimporten til Fællesskabet fra de pågældende lande. Antidumpingproceduren vedrørende Hviderusland, Georgien, Tadsjikistan og Usbekistan bør derfor afsluttes.

Der blev ikke gjort indsigelse mod denne konklusion i Det rådgivende Udvalg.

c) *Afslutning med hensyn til Ukraine*

(102) Det erkendes, at Ukraine i lighed med de lande, der er nævnt i ovenstående betragtning, råder over en betydelig produktionskapacitet for urinstof. I betragtning af de ukrainske eksportørers forholdsvis lille markedsandel samt usikkerheden med hensyn til gasforsyningerne fra Rusland, foreligger der ingen klare tegn på en nært forestående ændring i omstændighederne. Det konkluderes derfor, at der ikke er behov for at videreføre antidumpingforanstaltningerne mod Ukraine.

Der blev ikke gjort indsigelse mod denne konklusion i Det Rådgivende Udvalg.

J. ENDELIGE FORANSTALTNINGER

(103) For så vidt angår Rusland fremgår det klart af undersøgelsen :

— at de mængder, der er fastsat i tilsagnet, ikke er blevet overholdt, om end dette af de grunde, som er anført andetsteds i denne forordning, ikke anses for at være en fejl, der kan tillægges den part, som oprindeligt afgav tilsagnet

— at på trods af de antidumpingforanstaltninger, der indførtes i 1987, har der fortsat været tale om dumpingimport fra Rusland, som har bidraget til den væsentlige skade, der er påført EF-erhversgrenen

— at Rusland har en stor overskydende produktionskapacitet, og der er mulighed for at øge dumpingeksporten til Fællesskabet.

(104) I betragtning af ovenstående bør der indføres antidumpingforanstaltninger mod Rusland.

(105) Det er i betragtning 72 og 73 fastslået, at fællesskabsproducenterne led tab i undersøgelsesperioden, og at en fortjenstmargen på 5 % før skat ansås for rimelig i den foreliggende sag. Med henblik på at fastsætte størrelsen af den told, der vil være tilstrækkelig til at afhjælpe dumpingimportens skadelige virkninger, beregnedes der derfor en pris, som vil gøre det muligt for EF-erhversgrenen at opnå dækning for produktionsomkostningerne og en sådan rimelig fortjeneste på 5 %. Denne pris sammenlignedes derefter med importprisen, cif, fortoldet, for den russiske vare (justeret for at tage hensyn til kvalitetsforskelle). Udtrykt i procent af importprisen, frit Fællesskabets grænse, udgør skadestærsklen 26,8 %.

(106) Denne skadestærskel er lavere end den dumpingmargen på 28,2 %, der er fastsat for Rusland. I overensstemmelse med artikel 13, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2423/88 bør tolden derfor fastsættes til en sats svarende til skadestærsklen.

(107) I betragtning af den faldende tendens for importpriserne på den russiske vare, anses en variabel told for at være den mest hensigtsmæssige foranstaltning i det foreliggende tilfælde. Denne form for told gør det også muligt for eksportørerne at opnå en mere passende indtjening på deres udførsel. Den variable told, der skal indføres, bør fastsættes på grundlag af forskellen mellem den faktiske importpris, frit Fællesskabets grænse, og en mindstepris på 115 ECU pr. ton —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på indførslen af urinstof henhørende under KN-kode 3102 10 10 og 3102 10 90 og med oprindelse i Den Russiske Føderation.

2. Tolden fastsættes til forskellen mellem 115 ECU pr. ton og nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, hvis sidstnævnte pris er den laveste.

3. Medmindre andet er fastsat, finder gældende bestemmelser for told anvendelse.

Artikel 2

De tilsagn, der er afgivet af Petrimex Foreign Trade Company Ltd. (Bratislava) og Sojuzpromexport (Moskva), og som blev godtaget ved artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3339/87, bortfalder.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. januar 1995.

På Rådets vegne

E. ALPHANDÉRY

Formand